

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové, v právní věci žalobce **G.G.**, nar., státní příslušnost Mongolsko, t.č. bytem, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem v Praze, Olšanská 2. P.O.Box 78, o žalobě proti rozhodnutí č.j. CPR-16142/ČJ-2010-9CPR-V243 ze dne 8.3.2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované č.j. CPR-16142/ČJ-2010-9CPR-V243 ze dne 8.3.2011 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení 5.760,-Kč na účet jeho zást. Mgr. Radima Strnada, advokáta se sídlem v Brně, Příkop 8, do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím CPR-16142/ČJ-2010-9CPR-V243 ze dne 8.3.2011 žalovaná, jako správní orgán příslušný podle ust. § 163 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o pobytu cizinců, podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítla odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím Policie ČR, Oblastního Ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno vydaným pod č.j. CPBR-10930/ČJ-2010-064061-SV ze dne 27.9.2010 bylo cizinci uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území byla stanovena na 3 roky s tím, že je shodná s dobou vykonatelností. Nebude-li postupováno podle § 128 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, byla doba k vycestování z území ČR podle § 118 odst. 1 téhož zákona stanovena do 30-ti dnů ode dne ukončení zajištění a pokud bude cizinec vyňat z působnosti zákona o pobytu cizinců

z důvodu uvedeného v § 2, počíná doba k vycestování běžet ode dne odpadnutí tohoto důvodu. Podle § 120a zákona o pobytu cizinců se na cizince nevztahuje překážka vycestování podle § 179 zákona o pobytu cizinců. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí odvolatel namítal, že napadené rozhodnutí obsahuje výrok, že doba, po kterou nelze účastníkovi řízení umožnit vstup na území je shodný s dobou vykonatelností, který je nezákonný. Nezákonnost výroku spočívá v tom, že je platnost rozhodnutí vázána na vykonatelnost, ačkoliv pro takový postup nemá správní orgán oporu v žádném zákonném ustanovení. S uvedenou námitkou se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal odkazem na novelu zákona o pobytu cizinců, v níž byla s účinností od 24.11.2005 změněna definice správního vyhoštění tak, že doba, po kterou nelze umožnit vstup na území, již není stanovena dobou platnosti rozhodnutí, ale tak, že tuto dobu stanoví policie v rozhodnutí o správním vyhoštění. Zákon o pobytu cizinců v ust. § 118 odst. 1 větě třetí explicitně zakotvuje povinnost policie stanovit dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, tzn. oprávnění policie určit počátek a konec této doby. S ohledem na tuto zásadní změnu dovozuje odvolací orgán logickou a právní relevantní úvahou úmysl zákonodárce, že doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území nově neběží v době, kdy rozhodnutí o správním vyhoštění není vykonatelné. Tak lze dospět k závěru, že běh doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území se na dobu, po kterou nelze výkon rozhodnutí o správním vyhoštění vynutit, staví, tj. odložením vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění se staví běh této doby. Aby realizace opatření ve formě správního vyhoštění mohla být fakticky uskutečněna, správní orgán na základě oprávnění stanovil, že není-li rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné, neběží ani doba po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, neboť jinak by institut správního vyhoštění pozbyl svého smyslu a účelu sledovaného zákonem o pobytu cizinců.

V žalobě žalobce namítal, že ze znění ust. § 118 odst. 1 lze dovodit, že doba, po níž nelze cizinci umožnit vstup na území je spojena s dobou platnosti rozhodnutí a platnost rozhodnutí nelze spojovat s vykonatelností, když za určitých zákonem stanovených podmínek může nastat situace, kdy rozhodnutí je nevykonatelné, přesto tyto skutečnosti ve vztahu na vykonatelnost nemohou mít vliv na platnost rozhodnutí. Dále žalobce popisuje právní úpravu po novele zákona o pobytu cizinců zákonem č. 428/2005 Sb., která byla platná od 24.11.2005 do 20.12.2007, od 21.12.2007 platí, jak v původní úpravě před novelou č. 428/2005 Sb. Dobu platnosti rozhodnutí není za současného znění § 118 odst. 1 možno vztahovat na vykonatelnost rozhodnutí. Poukazuje na současnou soudní judikaturu, která i nadále dovozuje, že doba, po níž nelze cizinci umožnit vstup na území je spojena s dobou platnosti rozhodnutí. Z pohledu výše uvedeného platí, že ukončení pobytu cizince na území na základě rozhodnutí o správním vyhoštění je vázáno na den takového rozhodnutí bez ohledu na vykonatelnost rozhodnutí. Navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření vzhledem k opakující se argumentaci uplatněné již v odvolacím řízení odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že nedošlo k nezákonnému stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, proto žaloba není důvodná a to zejména s odkazem na usnesení NSS č.j. 1 As 106/2010-74 ze dne 2.2.2011.

Rozhodující soud věc posoudil ve světle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 106/2010-83 ze dne 24.1.2012. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí vyložil ust. § 118 zákona o pobytu cizinců v následujících třech tezích.

- I. ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 24.11.2005 svěřuje správnímu orgánu pravomoc stanovit v rozhodnutí o správním vyhoštění nejen délku, ale i počátek doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, a to např. tak, že se tato doba počítá ode dne uplynutí lhůty pro vycestování z území.
- II. Nevyužil-li správní orgán této své pravomoci a v rozhodnutí o správním vyhoštění stanovil pouze celkovou dobu, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, aniž by jakkoliv vymezil její počátek, počítá se tato doba ode dne právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění. V takovém případě neměla podle právním úpravy účinné od 24.11. do 31.12.2011 na počítání této doby žádný vliv ani skutečnost, že došlo, ať již z jakéhokoli důvodu k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění.
- III. Doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné, se do doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie nebo občanovi Evropské unie, anebo jeho rodinnému příslušníkovi umožnit vstup na území ČR nezapočítává, až podle § 118 odst. 4 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 1.1.2012.

Ve svém rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího právního soudu uvedl, že zákonodárce pojem platnosti rozhodnutí z ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců odstranil novelou č. 428/2005 Sb., účinnou od 24.11.2005 a v samotném ustanovení byla citovaná definice doby zákazu vstupu na území nahrazena formulací, podle níž dobu, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území stanoví policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince. Mezi prvním a osmým senátem NSS bylo sporné, jaký význam má tato legislativní změna pro počátek a způsob počítání doby zákazu vstupu vyhoštěného cizince na území. V době přijímání novely nebyla otázka počítání doby zákazu vstupu cizince na území přímo upravena právem EU a i v současné době směrnice samotnou otázku počátku této doby, či způsobu jejího počítání neupravuje. Toto nestanovil ani čl. 7 návratové směrnice. Jestliže zákonodárce zamýšlel novelu č. 428/2005 Sb., změnit počátek a způsob počítání doby zákazu vstupu na území, nabízela se řada možností a to počátek vázat na právní moc, účinnost, vykonatelnost rozhodnutí o správním vyhoštění, která většinou nastává právě uplynutím lhůty pro vycestování cizince z území či možnost odvozovat počátek této doby od okamžiku, kdy cizinec skutečně opustí území ČR, což by bylo sice nejracionálnější, spojené však s možnými praktickými obtížemi. Zákonodárce však novelou nic z toho neučinil, reps. tak, že pokud jde o období, kdy je odložena vykonatelnost rozhodnutí o správním vyhoštění se do této doby nezapočítává období, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné a to až zákonem č. 303/2011 Sb., v ust. § 118 zákona o pobytu cizinců v novém znění odst. 4 s účinností od 1.1.2012. Při posuzování znění zákona účinného před 1.1.2012 se rozšířený senát ztotožnil s osmým senátem potud, že bez výslovné právní úpravy nebylo možné k tíži vyhošťovaného cizince dovozovat, že by počátek doby zákazu vstupu vyhošťovaného cizince na území měl být ve všech případech odvozován až od okamžiku, kdy se rozhodnutí o vyhoštění cizince stalo vykonatelným, a že by se do této doby nezapočítávalo období, kdy byla odložena vykonatelnost rozhodnutí o správním vyhoštění. Nejvyšší správní soud konstatoval, že je na správním orgánu, aby ve výrokové části rozhodnutí o správním vyhoštění stanovil v první řadě počátek doby, v níž je cizinec povinen z území vycestovat a dále počátek doby zákazu vstupu na území. Správní orgán není oprávněn za situace, kdy zároveň nevyloučil odkladný účinek odvolání určit počátek běhu lhůty pro vycestování

z území dřívějším okamžikem, než je právní moc rozhodnutí o správním vyhoštění. Nevyužili-li správní orgán této své pravomoci a stanovil pouze celkovou dobu zákazu vstupu na území, nelze než vycházet z toho, že tato doba se počítá tak, jako nastávají i ostatní právní účinky rozhodnutí o správním vyhoštění již ode dne právní moci tohoto rozhodnutí. Podle právní úpravy účinné od 24.11.2005 do 31.12.2011 neměla na počítání doby zákazu vstupu na území žádný vliv ani případná skutečnost, že došlo, ať již z jakéhokoliv důvodu k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění.

Na základě shora citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu posoudil soud projednávanou věc takto:

V rozhodnutí o správním vyhoštění Policie ČR, Oblastního Ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno vydaným pod č.j. CPBR-10930/ČJ-2010-064061-SV ze dne 27.9.2010 bylo cizinci uloženo správní vyhoštění, doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území byla stanovena na 3 roky s tím, že je shodná s dobou vykonatelnosti. Nebude-li postupováno podle § 128 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, byla doba k vycestování z území ČR podle § 118 odst. 1 téhož zákona stanovena do 30-ti dnů ode dne ukončení zajištění a pokud bude cizinec vyňat z působnosti zákona o pobytu cizinců z důvodu uvedeného v § 2, počíná doba k vycestování běžet ode dne odpadnutí tohoto důvodu. Podle § 120a zákona o pobytu cizinců se na cizince nevztahuje překážka vycestování podle § 179 zákona o pobytu cizinců. Z výroku je zřejmé, že tímto rozhodnutím byla stanovena doba k vycestování a to do 30-ti dnů ode dne ukončení zajištění, či ode dne odpadnutí důvodu uvedeného v § 2 zákona. Podle výkladu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v tomto případě se doba zákazu vstupu na území počítá od prvního dne následujícího po uplynutí lhůt shora uvedených a na základě právní úpravy účinné do 31.12.2011 se do doby zákazu pobytu na území ČR nezapočítává doba, kdy rozhodnutí o správním vyhoštění by nebylo vykonatelné. Z tohoto pohledu je výrok prvostupňového rozhodnutí o tom, že doba je shodná s vykonatelností nadbytečný resp. v rozporu se zákonem. Na druhé straně je třeba uvést, že ani právní názor žalobce spočívající v tom, že doba, po kterou nelze umožnit vstup na území stanovená na tři roky by se měla počítat od doby, kdy rozhodnutí o správním vyhoštění se stane právoplatným není správný a to na základě právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozhodnutí jeho rozšířeného senátu, že tomu tak je pouze tehdy, pokud v rozhodnutí správní orgán nestanovil počátek doby, v níž je povinen cizinec vycestovat z území, což v projednávané věci není, neboť správní orgán počátek doby, v níž je povinen cizinec vycestovat, stanovil.

Na základě shora uvedeného posouzení věci soud napadené rozhodnutí ze dne 8.3.2011, č.j. CPR-16142/ČJ-2010-9CPR-V243 zrušil podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a věc vrací žalované s tím, že na základě právního názoru vysloveného zdejším soudem, který vyplývá z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu rozhodne o odvolací námitce žalobce proti rozhodnutí ze dne 27.9.2010 týkající se výroku rozhodnutí, že stanovená doba na tři roky, je tato doba shodná s dobou vykonatelností, tj. tuto část výroku vypustí.

Úspěšný žalobce má ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení, když na nákladech řízení zástupce žalobce účtoval za 2 úkony právní služby, 2x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Na náhradě nákladů řízení zástupci žalobce náleží za 2 úkony právní služby, tj. první porada s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení

pokračování

36 A 13/2011

podle § 11 odst. 1 písm. b), písemné podání podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, (advokátní tarif) 4.200,-Kč, neboť 1 úkon právní služby činí podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., 2.100,-Kč, ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za 1 úkon právní služby 300,-Kč, celkem tj. 600,-Kč. Celkovou částku 4.800,-Kč soud navýšil o 20 %, protože je zástupce plátcem DPH, tj. o 960,-Kč. Náklady řízení žalobce ve výši 5.760,-Kč je žalovaná povinna zaplatit do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce na účet vedení BRE Bank S.A., č.ú.: 670100-2207448354/6210 var.s. 1042010.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. října 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu